

۵۱۲۱۳/۱۱۲۰۷۹

۱۳۹۳/۹/۲۵

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۳/۱۵/۳۰۴۹
تاریخ ثبت: ۱۳۹۳/۹/۲۶
کد پرونده: ساعت ورود

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا و پروتکل اصلاحی آن" که به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی در جلسه ۱۳۹۳/۸/۱۴ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، شورای نگهبان، وزارت امور خارجه، وزارت راه و شهرسازی، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۱۳۹۳/۸/۱۸

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

۵۱۲۱۳/۱۱۲.۷۶

۱۳۶۳/۹/۲۵

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

با عنایت به اهمیت کشتیرانی در حمل و نقل کالا و مسافر و با توجه به تأثیر حمل و نقل از طریق دریا و نیز تشویق و تسهیل آن در گسترش فعالیت‌های تجاری و در راستای بهره‌گیری از آن در زمینه‌سازی برای رشد اقتصادی و به منظور فعال نمودن، توسعه و بهبود کارایی کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا و تقویت و تعمیق همکاری‌های دوجانبه، لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا و پروتکل اصلاحی آن"

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا مشتمل بر شانزده ماده و پروتکل اصلاحی آن مشتمل بر دو بند به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر راه و شهرسازی

وزیر امور خارجه

۷۸۱

۳۵ / ۵ / ۱۳۶۳

بسمه تعالی

پروتکل اصلاحی

موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا موافقت نمودند موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا که در تاریخ ۱۳۸۷/۳/۲ برابر با ۲۱ می ۲۰۰۹ میلادی به امضای طرفهای متعاقد رسیده است را به شرح زیر اصلاح نمایند:

۱- ماده (۱۶) به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و شانزده ماده در دو نسخه اصلی به زبان‌های فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود.

۲- این پروتکل مطابق ماده ۱۵ موافقتنامه لازم‌الاجرا گردیده و جزء لاینفک موافقتنامه خواهد بود.

این پروتکل در یک مقدمه و دو بند در دو نسخه در تهران در تاریخ شانزدهم اردیبهشت ۱۳۹۳ هجری شمسی برابر با ششم می ۲۰۱۴ میلادی به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که کلیه متون دارای اعتبار یکسان می‌باشد.

از طرف دولت
جمهوری غنا

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

عبدالرشید حسن بیو
وزیر دولت جمهوری غنا در امور همکاری‌های عمومی و خصوصی

عباس آخوندی
وزیر راه و شهرسازی

دفتر هیئت دولت

بسمه تعالی

موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور و جهت فعال سازی همکاری‌های فی‌مابین در زمینه امور کشتیرانی تجاری و با رعایت اصول آزادی کشتیرانی تجاری بین‌المللی، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «کشتی طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می‌شود که طبق قوانین یک طرف متعاقد به ثبت رسیده باشد و تحت پرچم آن تردد کند. اصطلاح مزبور همچنین شامل آن دسته از شناورهای استیجاری شرکت کشتیرانی خواهد بود که در یک طرف متعاقد به ثبت رسیده باشد مشروط بر اینکه با پرچم کشور ثالثی که از نظر طرف متعاقد دیگر قابل قبول می‌باشد، تردد نمایند.

این اصطلاح شامل شناورهای زیر نمی‌شود:

الف- کشتی‌های جنگی و سایر شناورهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند؛

ب- شناورهای تحقیقاتی (آب‌نگاری، اقیانوس شناسی و علمی)؛

پ- شناورهای ماهیگیری؛

ت- شناورهای دولتی، بیمارستانی و سایر شناورهایی که اعمال غیر تجاری انجام می‌دهند.

۲- اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد بکار گمارده شده، تصدی اعمال مربوط به راهبری، بهره‌برداری یا نگهداری کشتی را به عهده داشته و نام وی در فهرست خدمه کشتی مندرج و دارای شناسنامه دریانوردی باشد.

۳- اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت آن اطلاق می‌شود.

۴- اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می‌شود که به وسیله کشتی حمل شود بدون آنکه در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد مشغول به کار باشد و یا در آن به انجام کاری اشتغال داشته باشد.

۵- اصطلاح «بندر» به بندر تجاری درون قلمرو یک طرف متعاقد از جمله لنگرگاهی اطلاق می‌شود که به روی کشتیهای خارجی که مشغول فعالیت در حمل و نقل دریانوردی بین‌المللی هستند، باز است.

۶- اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک طرف متعاقد طبق قوانین داخلی آن طرف تأسیس و با استفاده از شناورهای ملکی یا مورد بهره‌برداری خود به حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال داشته باشد.

۷- «مقامهای صلاحیتدار دریایی» عبارتند از:

- در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و شهرسازی (سازمان بنادر و دریانوردی)؛ و

- در جمهوری غنا، مقام صلاحیتدار دریایی، زیر نظر وزارت لنگرگاهها و راه آهن‌ها

ماده ۲ - همکاری

طرفهای متعاقد همه امکانات خود را برای توسعه همکاری‌های دو جانبه دریایی در زمینه کشتیرانی تجاری بکار خواهند گرفت. این همکاری شامل موارد زیر نیز می‌باشد:

- تجسس و نجات؛

- جلوگیری از آلودگی دریایی؛

- تحقیقات آب‌نگاری؛

دفتر هیئت دولت

- تبادل اطلاعات؛

- توسعه و مدیریت بنادر و تسهیلات بندری؛

- کنترل توسط کشور صاحب پرچم و کشور صاحب بندر؛

- همکاریهای فنی.

ماده ۳- ارتباط میان مقامات صلاحیتدار دریانوردی و شرکتهای کشتیرانی طرفهای متعاقد

۱- طرفهای متعاقد مساعدتهای لازم را برای برقراری ارتباط میان سازمانهای مسئول امور دریایی و اشخاص مرتبط با کشتیرانی تجاری یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲- شرکتهای کشتیرانی، سازمانها و نمایندگیهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد می‌توانند در قلمرو طرف متعاقد دیگر دفاتر نمایندگی یا دفاتر بازرگانی تأسیس و طبق قوانین و مقررات کشور میزبان به فعالیتهای مربوط بپردازند.

ماده ۴- تسهیل حمل و نقل

۱- طرفهای متعاقد موافقت می‌نمایند که :

الف - کشتی‌های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دو کشور ترغیب کنند و در جهت رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛

ب- از حمل کالا از بنادر یک طرف به بنادر کشورهای ثالث و بالعکس توسط کشتی‌های طرف متعاقد دیگر ممانعت به عمل نیاورند.

۲- مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی‌هایی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل تجاری دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاقد و بنادر کشور ثالث مبادرت می‌ورزند، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۵- رفتار ملی

۱- هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی‌های طرف متعاقد دیگر، محموله‌ها، خدمه و مسافران آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتی‌های خود که برای حمل و نقل دریایی بین‌المللی مورد استفاده قرار می‌گیرند، معمول می‌دارد:

الف- دسترسی آزاد به آبهای سرزمینی و بندری که به روی حمل و نقل دریایی بین‌المللی باز می‌باشند؛

ب- توقف کشتی‌ها در بنادر و استفاده از تسهیلات بنادر؛

پ- سوار و پیاده کردن مسافر؛

ت- استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری و همچنین عملیات مربوط.

۲- مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد زیر نخواهد بود:

الف - فعالیت‌هایی که طبق قوانین ملی هر یک از طرفهای متعاقد منحصر به مؤسسات و سازمانهای متبوع آنهاست از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ)؛

ب- مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد؛

پ- مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتی‌های خارجی؛

ت- استفاده از بندری که به روی کشتی‌های خارجی باز نمی‌باشد.

ماده ۶- جلوگیری از تاخیر

طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین و مقررات ملی بندری خود و براساس مفاد معاهدات بین‌المللی اقدامات لازم را برای تسهیل و سرعت بخشیدن به حمل و نقل دریایی و جلوگیری از معطل شدن غیر ضروری کشتی‌های طرف متعاقد دیگر در بنادر خود به عمل خواهند آورد.

دفتر هیئت دولت

ماده ۷- شناسایی گواهینامه‌ها

۱- اسناد ثبت و تابعیت کشتی‌های هر یک از طرفهای متعاقد که براساس قانون آن طرف متعاقد توسط مقامهای صلاحیتدار آن صادر شده و نیز گواهینامه اندازه‌گیری ظرفیت و سایر اسناد مالکیت کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد صادر شده و یا مورد شناسایی قرار گرفته باشد، توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲- محاسبه حقوق و عوارض بندری براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت مندرج در بند (۱) این ماده انجام خواهد گرفت.

ماده ۸- شناسایی مدارک خدمه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد مدارک شناسایی را که توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت. مدارک شناسایی مزبور به شرح زیر است:

- برای خدمه کشتی‌های جمهوری اسلامی ایران، شناسنامه دریانوردی؛

- برای خدمه کشتی‌های جمهوری غنا، گذرنامه و گواهینامه ثبت دریانوردی.

۲- برای اعضای خدمه دارای تابعیت یک کشور ثالث که توسط طرفهای متعاقد به رسمیت شناخته شده و بر روی کشتی یک طرف متعاقد به فعالیت مشغول می‌باشند، مدارک شناسایی معتبر، مدارک دریانوردی می‌باشد که توسط مقامات ذیربط کشور ثالث صادر شده باشد، مشروط بر اینکه مدارک مزبور به عنوان گذرنامه یا گذرنامه جایگزین بر اساس قوانین داخلی لازم‌الاجرا در کشور طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته شود. در هر حال مادامی که اعضای خدمه مزبور در بنادر طرف متعاقد دیگر در خارج از کشتی باشند باید گواهی اشتغال را به همراه داشته باشند.

ماده ۹- گواهینامه‌های ملی دریانوردان

طرفها متعاقد مقررات کنوانسیون شماره ۱۰۸ مربوط به شناسنامه ملوانی ملی خدمه کشتی‌ها را که در تاریخ ۱۳۳۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۵۸ میلادی در چهل و یکمین دوره اجلاس کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار به تصویب رسیده است، اعمال خواهند نمود.

ماده ۱۰- کمکهای پزشکی

هر یک از طرفهای متعاقد در حد امکان کمکهای پزشکی لازم را به خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر طبق مقررات ملی خود ارائه می‌نماید.

ماده ۱۱- کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشتی یکی از طرفهای متعاقد در امتداد ساحل طرف متعاقد دیگر، دریای سرزمینی یا بندر آن به گل بنشیند یا به ساحل برخورد کند و یا به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی‌های خودی و محموله آنها اعطا می‌شود، برخوردار خواهد بود. هزینه‌های مربوط طبق قوانین و مقررات کشوری که سانحه در قلمروی آن روی داده است و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول است. مفاد این بند مانع از حق طرح دعاوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد برای کمک به کشتی و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود. خدمه و مسافران کشتی یک طرف متعاقد موضوع این بند باید از حمایت، کمک و مساعدتی برخوردار شوند که به شهروندان طرف متعاقد دیگر که در قلمروی آن، حادثه اتفاق افتاده ارائه می‌شود.

۲- کشتی خسارت دیده، کلیه اموال و کالاهای حمل شده در آن یا هر آنچه که از آنها نجات یافته مشمول حقوق گمرکی، سود بازرگانی و سایر عوارض و مالیاتها نخواهد شد، مگر آنکه هدف، استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاها در قلمروی طرف متعاقدی باشد که در آن سانحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجرای سایر قوانین و مقررات طرف متعاقدی که در قلمرو آن سانحه اتفاق افتاده است، نخواهد بود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۱۲- اعمال قوانین و مقررات

- ۱- کشتیهای هر یک از طرفهای متعاقد و همچنین کشتیهای شرکتیهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد، هنگامی که در قلمرو طرف متعاقد دیگر باشند، باید تابع قوانین و مقررات آن طرف باشند.
- ۲- مسافران و صاحبان کالا باید قوانین و مقررات لازمالاجرا در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد که ناظر بر ورود، اقامت و خروج مسافران، واردات، صادرات و انبار کردن کالا و به ویژه موارد ناظر بر ترک ساحل، مهاجرت، گمرکات، مالیات و قرنطینه می‌شود، را رعایت نمایند.

ماده ۱۳- کارگروه مشترک

- کار گروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای مربوط به تناوب و به شکل ادواری در هر یک از طرفهای متعاقد و یا بنا به تقاضای هر یک از طرفهای متعاقد در موارد زیر تشکیل می‌شود:
- الف- بحث و بررسی و چگونگی اجرای موافقتنامه؛
- ب- انجام مطالعات مشترک در خصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی؛
- پ- حل اختلافات در خصوص نحوه اجرای مفاد این موافقتنامه.

ماده ۱۴- اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با توافق کتبی طرفهای متعاقد می‌تواند اصلاح و تغییر داده شود و طبق تشریفات مشخص شده در بند (۲) ماده (۱۵) این موافقتنامه لازمالاجرا خواهد شد.

ماده ۱۵- لازم‌الاجرا شدن

- ۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.
- ۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله اطلاعیه‌های طرفهای متعاقد مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌اند برای مدت (۵) سال به اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد با اخطار شش ماهه قبلی نسبت به فسخ آن اقدام کند.

ماده ۱۶- زبان

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و شانزده ماده، در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تاریخ ۲ خرداد ۱۳۸۷ (۲۲ می ۲۰۰۸) در تهران به امضاء نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری غنا رسید.

از طرف دولت
جمهوری غنا

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

اکوآسی اسی آج

وزیر امور خارجه و همکاری منطقه‌ای و مشارکت جدید برای توسعه آفریقا

محمد رضا اسکندری

وزیر جهاد کشاورزی

دفتر هیئت دولت